

Cuvânt-înainte

*Prezenta lucrare se dorește a fi un instrument de lucru util, în ceea ce privește cunoașterea și aplicarea dispozițiilor legale privind **protecția alternativă și protecția specială a minorului**, în special din perspectiva actelor normative cu caracter de noutate în materie, respectiv **Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției**, dar și a **convențiilor internaționale la care România este parte și a practicii Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Comunităților Europene**.*

*Cele două acte normative au generat o practică judiciară nu întotdeauna unitară, existând situații când aplicarea dispozițiilor legale a determinat pronunțarea unor hotărâri judecătorești ce reflectă **interpretări diferite ale legii**, hotărâri ce au devenit irevocabile, ceea ce a avut drept consecință declanșarea demersurilor de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea unificării practicii.*

*Hotărârile judecătorești selectate pentru lucrarea de față reflectă **complexitatea problemelor de drept** ridicate de soluționarea cauzelor în care sunt implicați minori, inclusiv din perspectiva **ocrotirii interesului superior al copilului**, ridicat la rang de principiu de dispozițiile Legii nr. 272/2004.*

*Fără a-și propune clarificarea întregii problematice a interpretării și aplicării dispozițiilor legale din materia abordată, prin hotărârile selectate și comentariile pe marginea acestora, lucrarea se adresează **practicienilor**, nu numai juriști, cât și **asistenți sociali, psihologi, profesori, polițiști** și oricărei persoane care prin natura profesiei sale lucrează direct cu copiii, precum și **studenților, auditorilor de justiție**, ce urmăresc cunoașterea practicii judiciare specifice.*

Autorii

Cuprins

Capitolul I. Declararea judecătorească a abandonului.....	1
1. Declararea abandonului copilului. Condiții de fond.....	1
2. Cererea de declarare judecătorească a abandonului. Natură juridică. Abrogarea reglementării privind instituția juridică a abandonului judecătoresc al minorilor. Aplicarea legii în timp. Inadmisibilitatea cererii introduse anterior intrării în vigoare a legii noi	3
Capitolul al II-lea. Adopția.....	7
3. <i>Exequatur</i> . Cerere de recunoaștere pe teritoriul României a ordinului de adopție privind un minor născut în România. Lege aplicabilă	7
4. Cerere de încuviințare a adopției. Adopție internațională deghizată	8
5. Încuviințarea adopției. Condiții de fond. Garanții morale.....	15
6. Încuviințarea adopției. Dobândirea prin adopție de către copil a numelui celor care adoptă. Aplicarea legii în timp.....	22
7. Adopție internațională. Cerere soluționată după intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 1/2004.....	24
8. Încuviințarea adopției în temeiul Legii nr. 273/2004. Adoptat major, fiul soției adoptatorului.....	27
9. Adoptat minor, fiul soției adoptatorului. Consimțământ la adopție. Consimțământ liber și neviciat.....	29
10. Adopția majorului. Legea aplicabilă.....	33
11. Adopția copilului minor sub imperiul O.U.G. nr. 25/1997. Inadmisibilitatea cererii de schimbare a prenumelui minorului	34
12. Condiția diferenței minime de vârstă între adoptat și adoptator. Excepții	37

13.	Exprimarea consimțământului la adopție în cazul minorului declarat abandonat prin hotărâre judecătorească	40
14.	Încuviințarea adopției copilului soțului. Numele adoptatului. Renunțarea la judecată	43
15.	Încuviințarea adopției. Absența consimțământului părintelui firesc la adopție. Efecte	47
16.	Încuviințarea adopției minorului neaflat în evidența Oficiului Român pentru Adopții.....	53
17.	Deschiderea procedurii adopției interne. Copil cu părinți necunoscuți. Consimțământ la adopție	57
18.	Încuviințarea adopției copilului aflat în plasament la familia adoptatoare pe o perioadă mai mare de 90 de zile. Modalitatea de exprimare a consimțământului la adopție al părintelui firesc al copilului adoptat.....	60
19.	Adopție major. Condiții de fond. Inexistența unei cerințe legale privind diferența maximă de vârstă între adoptat și adoptator. Întocmirea unui nou act de naștere al minorului în baza hotărârii judecătorești irevocabile de încuviințare a adopției. Noțiunea de „copil”	64
20.	Deschiderea procedurii adopției interne. Lipsa consimțământului părintelui firesc la adopție. Condiție de fond	68
21.	Refuzul nejustificat al părinților de a consimți la deschiderea procedurii adopției interne. Părinte minor, aflat în penitenciar. Refuzul ocrotitorului legal de a se prezenta în instanță. Lipsa condițiilor morale și materiale privind creșterea copilului.....	72
22.	Nulitatea adopției. Critici referitoare la deschiderea procedurii adopției interne dispuse prin hotărâre judecătorească irevocabilă. Inadmisibilitate.....	75
23.	Încuviințarea adopției copilului unuia dintre soți de către soțul cetățean străin, stabilit în mod permanent în România. Admisibilitate	86
24.	Constatarea nulității adopției ca urmare a divorțului părinților adoptivi survenit ulterior. Neretroactivitatea legii vechi. Respectarea cerințelor de valabilitate la consfințirea adopției	89

25. Adopție internațională. Neîndeplinirea cerințelor de fond la adopție, prevăzute de legile naționale ale adoptatorilor și adoptatului 93

Capitolul al III-lea. Decăderea din drepturile părintești..... 98

26. Neglijența gravă manifestată de părinte față de minor. Aspecte privind competența materială de soluționare a cererilor de decădere și repunere în drepturile părintești. Drepturile și obligațiile față de minor ale părintelui decăzut din drepturile părintești 98

Capitolul al IV-lea. Măsurile de protecție specială..... 101

Secțiunea 1. Plasamentul..... 101

27. Protecția specială a persoanei majore. Condiții în care poate fi încuviințată. Starea de nevoie în care se află tânărul. Titularul acțiunii. Durata măsurii..... 101
28. Refuzul acordării protecției speciale persoanei majore. Neîndeplinirea condițiilor legale și nerespectarea normelor de conduită ce condiționează menținerea măsurii plasamentului tânărului ce nu se află în continuare de studii. Cadrul procesual..... 103
29. Contestație împotriva hotărârii Comisiei pentru Protecția Copilului prin care s-a respins cererea tânărului de a beneficia de protecție specială în cadrul familiei extinse. Absența stării de nevoie care să justifice menținerea protecției tânărului..... 107
30. Exercițarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părintești în cazul copilului cu părinți necunoscuți asupra căruia se instituie măsura de protecție a plasamentului 110
31. Exercițarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor față de copilul ai cărui părinți dau dovadă de gravă neglijență, nefiind decăzuți din drepturile părintești..... 112
32. Delegarea drepturilor și îndatoririlor părintești în cazul plasamentului instituit în temeiul art. 56 lit. c) din Legea nr. 272/2004. Oportunitatea menținerii exercițiului acestora de către părinții minorului 115
33. Plasamentul minorului încadrat într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială. Necesitatea identificării unei măsuri de protecție de

	natură să satisfacă cerințele determinate de starea de sănătate a copilului	117
34.	Plasamentul copilului cu deficiențe neuropsihice. Imposibilitatea ascultării opiniei minorului care a împlinit vârsta de 10 ani.....	120
35.	Imposibilitatea audierii copilului mai mare de 10 ani în privința căruia se solicită instituirea unei măsuri de protecție specială. Manifestare implicită de voință dedusă din refuzul minorului de a se prezenta în fața instanței. Oportunitatea adoptării unor metode de constrângere	123
36.	Competența generală a instanței judecătorești cu privire la măsura plasamentului. Situații de distins	127
37.	Plasament în „familia extinsă”. Noțiuni. Lipsa condițiilor morale și materiale adecvate creșterii și îngrijirii minorului.....	130
38.	Protecția specială a copilului abuzat. Identificarea unei măsuri adecvate de protecție, ca urmare a declarației minorului.....	134
39.	Obligarea părintelui la plata unei contribuții lunare pentru întreținerea minorului față de care s-a dispus măsura de protecție a plasamentului. Condiții.....	139
40.	Schimbarea împrejurărilor avute în vedere la instituirea măsurii plasamentului, constând în demisia asistentului maternal profesionist. Solicitarea părintelui de reintegrare a copilului în familie. Lipsa condițiilor materiale și locative corespunzătoare	143
41.	Minor în dificultate, necesitând protecție specială. Plasamentul la un centru de tip rezidențial aparținând unei asociații neacreditate potrivit legii	148
42.	Copilul lipsit de grija părintelui plecat să muncească în străinătate. Suspiciuni de abuz fizic și emoțional asupra minorei din partea părintelui rămas. Disponibilitatea membrilor familiei extinse de a asigura plasamentul. Determinarea unor ocrotitori cu respectarea interesului superior al copilului și a opiniei sale.....	153
43.	Protecția copilului cetățean străin, abandonat pe teritoriul României.....	158
44.	Plasamentul copilului victimă a agresiunilor fizice și emoționale ale părinților, adepți ai unui cult religios.	

	Tânăra devenită majoră pe parcursul soluționării cauzei. Dreptul copilului de a depune singur plângeri referitoare la încălcarea drepturilor sale fundamentale.....	160
45.	Calitatea procesuală activă a unui organism privat acreditat, ce desfășoară activități în domeniul drepturilor copilului și al protecției speciale a acestuia, în vederea instituirii unei măsuri de protecție specială în temeiul Legii nr. 272/2004	162
	<i>Secțiunea a 2-a. Plasamentul în regim de urgență.....</i>	164
46.	Menținerea plasamentului în regim de urgență față de copilul neglijat ai cărui părinți sunt plecați din țară. Continuarea cercetărilor pentru identificarea unei măsuri de protecție adecvate nevoilor minorei	164
47.	Plasamentul în regim de urgență față de copilul neglijat, a cărui dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală și socială este periclitată. Lipsa acordului părintelui la instituționalizare. Consecințe sub aspectul competenței generale a instanței de judecată.....	167
48.	Menținerea plasamentului în regim de urgență față de copilul neglijat, cu deficiență mintală severă. Încălcarea de către părinți a dreptului prevăzut de art. 32 din Legea nr. 272/2004	170
49.	Exercitarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor părintești față de minorul în privința căruia s-a dispus plasamentul în regim de urgență.....	172
50.	Copil care nu a împlinit vârsta de 2 ani, abandonat într-o unitate spitalicească. Înlocuirea plasamentului în regim de urgență cu plasamentul la o familie substitutivă	174
51.	Încetarea plasamentului în regim de urgență. Preexistența unei măsuri de protecție față de copilul găsit fără supraveghere	178
52.	Menținerea măsurii plasamentului în regim de urgență. Necesitatea verificării posibilității reintegrării copilului în familia naturală.....	180
53.	Menținerea plasamentului în regim de urgență față de copii abandonati. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.....	183
54.	Încetarea plasamentului în regim de urgență. Reintegrare în familie	185

55.	Cerere de încetare a măsurii plasamentului în regim de urgență pentru părăsirea centrului de plasament de către minor. Netemeinicie. Menținerea situației de fapt care a determinat instituționalizarea copilului în centru	188
56.	Încetarea plasamentului în regim de urgență. Părăsirea centrului de plasament de către minorul care a săvârșit fapte penale. Opinia exprimată de minor	192
57.	Evaluarea măsurii de protecție. Înlocuirea măsurii plasamentului în regim de urgență. Alocația de plasament	197
58.	Încetarea măsurii plasamentului în regim de urgență, la cererea părinților de reintegrare a minorului în familie. Răspunderea pentru actele și faptele minorului	200
59.	Încetarea măsurii plasamentului în regim de urgență, ca urmare a părăsirii centrului de plasament fără învoire. Date insuficiente privind situația minorului	204
60.	Menținerea măsurii plasamentului în regim de urgență față de copilul neglijat. Calitate procesuală pasivă	206
61.	Plasamentul în regim de urgență dispus pe cale de ordonanță președințială. Condiții. Considerații de ordin procedural	211
62.	Plasamentul în regim de urgență al minorului ce manifestă instabilitate comportamentală. Refuzul de a se reîntoarce în familie. Remedii	214
63.	Menținerea măsurii plasamentului în regim de urgență față de copilul lipsit de supraveghere, neidentificat, a cărui naștere nu a fost înregistrată până la data instituirii măsurii	216
	Secțiunea a 3-a. Supravegherea specializată	222
64.	Încetarea măsurii de supraveghere specializată față de minorul care a săvârșit o faptă penală și nu răspunde penal. Condiții	222
	Capitolul al V-lea. Reintegrarea minorului în familie	226
65.	Stabilire situație juridică minor. Reintegrare în familie. Interesul superior al copilului	226
66.	Necesitatea monitorizării evoluției copilului ulterior reintegrării în familie	229
67.	Reintegrarea în familie a minorului abuzat, aflat în plasament în regim de urgență. Infirmarea situației de	

	abuz, reclamată de minor, care a condus la instituirea măsurii de protecție. Scoaterea de sub urmărire penală a părintelui pentru infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului.....	231
68.	Copil neglijat de către părintele căruia i-a fost încredințat spre creștere și educare printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă. Încetarea plasamentului în regim de urgență și reintegrarea copilului în familie, la domiciliul celuilalt părinte	235
Capitolul al VI-lea. Tutela.....		239
69.	Instituirea tutelei. Competența materială a instanței de judecată. Caracterul măsurii	239
70.	Cereri privind tutela copilului. Competența în primă instanță	242
Capitolul al VII-lea. Răpirea internațională de copii		246
71.	Cerere de înapoiere a minorului la reședința sa obișnuită. Drept privind încredințarea. Motive de neînapoiere ...	246
72.	Constatarea caracterului ilicit al deplasării minorului în străinătate. Posibilitatea părintelui divorțat căruia nu i-a fost încredințat minorul de a exercita efectiv dreptul la vizită stabilit prin hotărâre judecătorească	257
73.	Înapoierea copilului reținut ilicit la reședința sa obișnuită. Motivul de neînapoiere prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. b) din Convenție	272
74.	Caracterul ilicit al reținerii unui copil de către unul din părinți, fără a exista acordul celuilalt părinte, titular al drepturilor și îndatoririlor părintești. Hotărâre judecătorească străină care cuprinde dispoziții în ceea ce privește aranjamentele de viață zilnică a copilului, dar nu afectează dreptul tatălui la custodie.....	279
75.	Suplinirea acordului unuia din părinți la relocarea copilului într-un alt stat. Competență materială.....	290
Capitolul al VIII-lea. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului		293
76.	Cauza <i>Olsson împotriva Suediei</i> . Măsuri pentru facilitarea reunificării familiei.....	293

77.	Cauza <i>Ignaccolo-Zenide împotriva României</i> . Dreptul părintelui de a beneficia de măsuri adecvate din partea statului pentru a fi alături de copilul său. Obligațiile autorităților naționale.....	293
78.	Cauza <i>Z. și A. împotriva Marii Britanii</i> . Plasament. Obligația pozitivă a statului	294
79.	Cauza <i>Kutzner împotriva Germaniei</i> . Necesitatea măsurii de protecție	295
80.	Cauza <i>Haase împotriva Germaniei</i> . Plasament. Ingerință în viața de familie	295
81.	Cauza <i>Pini, Bertani, Manera și Atripaldi împotriva României</i> . Adopție. Stabilirea relațiilor de familie cu minorul adoptat	296
82.	Cauza <i>Sabou și Pircălab împotriva României</i> . Pedepșa accesorie a interzicerii drepturilor părintești	299
83.	Cauza <i>Monory împotriva României și Ungariei</i> . Răpire internațională de copii.....	300
84.	Cauza <i>Iosub Caras împotriva României</i> . Reținerea ilicită a copilului. Cerere de înapoiere	300

Capitolul al IX-lea. Jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene 302

85.	Noțiunea de copil în sensul art. 12 din Regulamentul nr. 1612/68.....	302
86.	Dreptul la respectarea vieții de familie. Interesul superior al copilului.....	303
87.	Copil al lucrătorului resortisant al unui alt stat membru. Egalitate de tratament.....	303
88.	Trimitere preliminară. Determinarea numelui de familie al copilului	304

Index alfabetic 305

Capitolul I. Declararea judecătorească a abandonului

I. Declararea abandonului copilului. Condiții de fond

Legea nr. 47/1993¹⁾, art. 1, art. 3
H.G. nr. 90/2003

În cazul în care minorul aflat în plasament nu a fost vizitat de părinții săi sau de rude până la gradul IV inclusiv, iar această împrejurare rezultă din probele administrate în cauză, sunt îndeplinite condițiile de fond pentru declararea judecătorească a abandonului.

*Tribunalul București, Secția a V-a civilă,
sentința nr. 170/F din 4 martie 2004, irevocabilă, nepublicată*

Prin cererea înregistrată din data de 27 noiembrie 2003, reclamanta Direcția Generală de Asistență Socială a chemat în judecată pârâtele Ț.T. și Primăria Sectorului 1 – Serviciul Autoritatea Tutelară, pentru ca în baza probelor ce se vor administra și prin hotărârea ce se va pronunța să se declare abandonată minora Ț.N.D, născută la data de 12 februarie 2002.

Motivându-și în fapt cererea, reclamanta a susținut că minora sus-menționată este fiica lui T. și natural, fiind părăsită de mama sa în Spitalul C.P. la data de 23 februarie 2002 și internat în Secția I.O.M.C. din incinta Centrului de Plasament Sf. E.

Prin Hotărârea Comisiei pentru Protecția Copilului Sector 1 s-a stabilit plasamentul și domiciliul copilului la Centrul de Plasament Sf. E., iar ulterior, prin Hotărârea Comisiei pentru Protecția Copilului Sector 1 s-au menținut plasamentul și domiciliul copilului Ț.N.D. în C.S.S. Sf. E. Această unitate de plasament a efectuat demersurile necesare declanșării procedurii de declarare judecătorească a aban-

---

¹⁾ Legea nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copii a fost abrogată prin Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției (M. Of. nr. 557 din 23 iunie 2004).

donului copilului, având în vedere că minora nu a fost vizitată niciodată de mama sa sau alte rude până la gradul IV inclusiv.

Alăturate cererii și în susținerea ei, reclamanta a anexat următoarele: extras din registrul de nașteri, fișa de identificare a copilului; adeverința medicală; adeverința de vizitare, adresă Secția 1 Poliție, adresă D.G.A.S. către Direcția Generală a Penitenciarelor.

Din actele și lucrările dosarului, instanța a reținut următoarele:

Minora T.N.D., născută la data de 12 februarie 2002, este fiica lui T. și N. și a fost abandonată în maternitatea P. de către mama sa.

Ulterior, prin hotărârea nr. 1207 din 12 iulie 2003, s-a stabilit plasamentul minorei și domiciliul acesteia la C.P. Sf. E., iar prin hotărârea nr. 1607 din 17 octombrie 2003 a Comisiei pentru Protecția Copilului Sector 1, s-a menținut plasamentul și domiciliul minorei la C.S.S. Sf. E., efectuându-se, totodată, și demersurile necesare în vederea declanșării procedurii de declarare judecătorească a abandonului minorului.

Adeverința eliberată de C.S.S. Sf. E., confirmă împrejurarea că minora nu a fost vizitată niciodată de mama sa sau de rude până la gradul IV inclusiv.

De asemenea, adresa Biroului 1 Poliție – Secția 1 Poliție confirmă împrejurarea că pârâta T.T. este înregistrată la evidența populației ca având domiciliul în București, Sector 5, str. P., adresă la care a fost de altfel citată.

Prin hotărârea Comisiei pentru Protecția Copilului Sector 1 se menține plasamentul și domiciliul minorului la C.S.S. Sf. E., ce a realizat de altfel demersurile în vederea declanșării procedurii de declararea judecătorească a abandonului.

Minora nu a fost vizitată de mama sa sau de rude până la gradul IV inclusiv, aspect statuat de conținutul în date a adresei eliberate de C.S.S. Sf. E., constatând astfel îndeplinite condițiile stipulate de art. 1 și art. 3 din Legea nr. 47/1993, modificată prin O.U.G. nr. 26/1997, republicată și H.G. nr. 90/2003.

Cererea a fost apreciată ca fiind în interesul minorei și ca îndeplinind condițiile de admisibilitate prevăzute de actele normative sus-menționate, astfel că a fost admisă și, în baza art. 2 și art. 8 ale aceluiași act normativ, a fost declarată abandonată minora; a fost delegat exercițiul drepturilor părintești Comisiei pentru Protecția Copilului a Sectorului 1 București.

2. Cererea de declarare judecătorească a abandonului. Natură juridică. Abrogarea reglementării privind instituția juridică a abandonului judecătoresc al minorilor. Aplicarea legii în timp. Inadmisibilitatea cererii introduse anterior intrării în vigoare a legii noi

Legea nr. 273/2004, art. 75 alin. (4) lit. a)
Legea nr. 47/1993¹⁾

1. Din interpretarea sistematică a dispozițiilor Legii nr. 47/1993, rezultă că declararea abandonului de copii este lăsată la aprecierea instanței, care trebuie să verifice situația de fapt, prin administrarea oricărui mijloc de probă [art. 1 alin. (3)] și îndeplinirea condițiilor legale în acest sens, fiind o declarare judecătorească, iar nu o simplă formalitate, care ar fi decurs în virtutea legii.

Natura unei cereri în declararea judecătorească a abandonului de copii este aceea a unei cereri în constituire de drepturi (în transformare), prin care reclamantul solicită aplicarea legii la anumite fapte pe care le invocă, în scopul de a crea o situație juridică nouă între părți, hotărârile pronunțate în această materie producându-și efectele numai pentru viitor (*ex nunc*).

2. Momentul investirii instanței cu o cerere având ca obiect declararea judecătorească a abandonului de copii, întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 47/1993, în prezent abrogată, nu are nicio semnificație din perspectiva aplicării legii civile în timp.

Legea nouă, Legea nr. 273/2004, suprimă instituția juridică a abandonului judecătoresc al minorilor, astfel cum era aceasta reglementată prin Legea nr. 47/1993, iar anterior pronunțării unei hotărâri judecătorești, situația de fapt nu era creatoare sau modificatoare de efecte juridice care să fi fost guvernate de legea în vigoare la data când ele au avut loc, respectiv Legea nr. 47/1993, pentru că numai la momentul pronunțării hotărârii judecătorești se putea aprecia îndeplinirea condițiilor legale, iar efectele hotărârii judecătorești se produceau pentru viitor, minorul neputând fi, anterior pronunțării acestei hotărâri, considerat abandonat.

---

¹⁾ Legea nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copii a fost abrogată prin Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției (M. Of. nr. 557 din 23 iunie 2004).

Legea nouă este aplicabilă și cererilor introduse anterior intrării în vigoare a legii noi.

*Tribunalul București, Secția a V-a civilă,
sentința nr. 697 din 3 august 2004, irevocabilă, nepublicată*

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a V-a civilă, reclamanta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâții P.F.T. și P.L. și cu Autoritatea Tutelară – Consiliul Local Sector 2 București, declararea abandonului minorei P.A.M., născută la data de 29 iulie 2003 și delegarea exercițiului drepturilor părintești Comisiei pentru Protecția Copilului Sector 2 București.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că minora provine dintr-o familie legal constituită, iar la data de 31 iulie 2003 a fost internată de părinți în clinica de pediatrie din cadrul Institutului pentru Ocrotirea Mamei și Copilului „A.R.”, aceștia motivând că se confruntă cu grave probleme de ordin locativ și financiar, fiind în imposibilitate de a se ocupa de creșterea și educarea copilului în familie. Prin hotărârea nr. 939 din 2 octombrie 2003, Comisia pentru Protecția Copilului Sector 2 București a stabilit plasamentul copilului P.A.M. în rețeaua de asistenți maternali profesioniști ai Serviciului Public Specializat din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 2 București, iar pe perioada spitalizării și ocrotirii, minorul nu a fost vizitat nici de părinți, nici de un alt membru al familiei până la gradul al patrulea inclusiv.

În drept, au fost invocate dispozițiile Legii nr. 47/1993, art. 27 din H.G. nr. 117/1999 și art. 152 și art. 242 C. proc. civ.

În dovedirea cererii, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, proba încuviințată și administrată de instanță.

Pârâții nu au formulat întâmpinare, obligatorie în condițiile art. 114¹ alin. (2) C. proc. civ.

În ședința publică din data de 3 august 2004, instanța, din oficiu, a invocat excepția inadmisibilității cererii, în raport de dispozițiile art. 75 alin. (4) din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției.

Examinând actele și lucrările dosarului și deliberând asupra excepției inadmisibilității cererii în temeiul dispozițiilor art. 137 alin. (1) C. proc. civ., care prevăd că instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură sau de fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii, tribunalul a reținut următoarele:

În conformitate cu dispozițiile art. 75 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 557 din 23 iunie 2004, se abrogă Legea nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copii.

În cauza dedusă judecătii, temeiul juridic al cererii având ca obiect declararea judecătorească a abandonului minorei P.A.M. îl constituia Legea nr. 47/1993, care reglementa procedura prin care un copil aflat în îngrijirea unei instituții de ocrotire socială sau medicală de stat, a unei instituții private de ocrotire, legal constituită sau încredințat unei persoane fizice, poate fi declarat, prin hotărâre judecătorească, abandonat, ca urmare a faptului că părinții s-au dezinteresat de el, în mod vădit, o perioadă mai mare de 6 luni.

Din interpretarea sistematică a acestui act normativ, rezultă că declararea abandonului de copii era lăsată la aprecierea instanței, care trebuia să verifice situația de fapt, prin administrarea oricărui mijloc de probă [art. 1 alin. (3)] și îndeplinirea condițiilor legale în acest sens, fiind o declarare judecătorească, iar nu o simplă formalitate, care ar fi decurs *ope legis*, în virtutea legii.

În același sens, natura unei cereri în declararea judecătorească a abandonului de copii este aceea a unei cereri în constituire de drepturi (în transformare), prin care reclamantul solicită aplicarea legii la anumite fapte pe care le invocă, în scopul de a crea o situație juridică nouă între părți, hotărârile pronunțate în această materie producându-și efectele numai pentru viitor (*ex nunc*).

În raport de considerentele expuse, tribunalul a apreciat că momentul învestirii instanței cu o cerere având ca obiect declararea judecătorească a abandonului de copii, întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 47/1993, în prezent abrogată, nu are nicio semnificație din perspectiva legii civile în timp.

Astfel, cum legea nouă, Legea nr. 273/2004, suprimă instituția juridică a abandonului judecătorească al minorilor, astfel cum era aceasta reglementată prin Legea nr. 47/1993, iar anterior pronunțării unei hotărâri judecătorești, situația de fapt nu era creatoare sau modificatoare de efecte juridice care să fi fost guvernate de legea în vigoare la data când ele au avut loc, respectiv Legea nr. 47/1993, pentru că numai la momentul pronunțării hotărârii judecătorești se putea aprecia îndeplinirea condițiilor legale, iar efectele hotărârii judecătorești se produceau pentru viitor, minorul neputând fi, anterior pronunțării acestei hotărâri, considerat abandonat, tribunalul a apre-

ciat că legea nouă este aplicabilă și cererilor introduse anterior intrării în vigoare a legii noi.

Tot astfel, cum temeiul juridic al cererii formulate de reclamanta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului era Legea nr. 47/1993, cum nu mai există o cale legală și nu mai este reglementată o procedură pentru declararea judecătorească a abandonului de minori, prin abrogarea expresă a acestui act normativ, tribunalul a admis excepția inadmisibilității cererii și, în consecință, a respins cererea formulată în contradictoriu cu pârâții P.F.T. și P.L.

Capitolul al II-lea. Adopția

3. Exequatur. Cerere de recunoaștere pe teritoriul României a ordinului de adopție privind un minor născut în România. Lege aplicabilă

Legea nr. 105/1992, art. 6,
art. 151, art. 165, art. 167

În cazul actelor jurisdicționale pronunțate în state care nu sunt membre ale Uniunii Europene, sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 105/1992, impunându-se verificarea îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute de art. 6, art. 151, art. 165 și art. 167 din acest act normativ.

*Tribunalul București, Secția a V-a civilă,
sentința nr. 166/F din 4 martie 2005, irevocabilă, nepublicată*

Prin cererea înregistrată la data de 9 februarie 2005 pe rolul Tribunalului București, Secția a V-a civilă, petentul S.G. a solicitat recunoașterea pe teritoriul României a hotărârii de adopție pronunțate de Curtea de Justiție din Ontario, Canada în dosarul A 25/2004.

În motivarea cererii, petentul a arătat că minora S.I.H. a fost adoptată de S.L., căsătorită cu S.G., conform sentinței civile nr. 740/F din 15 decembrie 2003 a Tribunalului București, Secția a V-a civilă. Ulterior, petentul a adoptat-o pe minoră la data de 8 iulie 2004, cu consimțământul mamei, prin hotărârea a cărei recunoaștere o solicită.

În dovedirea cererii au fost depuse la dosar următoarele înscrisuri: procură dată în fața Ambasadei României din Ottawa; ordin de adopție din data de 8 iulie 2004, în dosarul judiciar A 25/2004 al Curții de Justiție din Ontario, în original în limba engleză și în traducere legalizată de Ambasada României din Ottawa; certificat de naștere al minorei S.I.H.; certificat de naștere și de căsătorie al petentului S.G.

Analizând actele dosarului, tribunalul a reținut că prin ordinul de adopție dat la data de 8 iulie 2004 în dosarul judiciar A 25/2004,

Curtea de Justiție din Ontario a încuviințat adopția copilului I.H.S., născut la 4 mai 2003 în România, de către S.G.

Tribunalul a constatat că hotărârea sus-menționată constituie un act jurisdicțional în sensul dispozițiilor art. 165 din Legea nr. 105/1992, că aceasta este definitivă conform legii statului în care a fost pronunțată și că pricina soluționată de Curtea de Justiție din Ontario, Canada, nu era de competența exclusivă a jurisdicției române conform art. 151 din Legea nr. 105/1992, fiind îndeplinită condiția competenței instanței străine, atât în dreptul internațional privat, cât și în dreptul intern al statului străin.

Tribunalul, văzând dispozițiile art. 6 din Legea nr. 105/1992, a considerat îndeplinită și condiția reciprocității.

Tribunalul a constatat, așadar, că au fost îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 167 din Legea nr. 105/1992 și, considerând că în cauză nu este incident vreun caz de refuz al recunoașterii hotărârii străine prevăzut de art. 168 din Legea nr. 105/1992, în temeiul art. 170 și art. 172 din Legea nr. 105/1992, a admis cererea și a recunoscut pe teritoriul României efectele ordinului de adopție dat la 8 iulie 2004 în dosarul judiciar A 25/2004, prin care Curtea de Justiție din Ontario a încuviințat adopția copilului I.H.S., născut la 4 mai 2003 în România, de către S.G.

4. Cerere de încuviințare a adopției. Adopție internațională deghizată

O.U.G. nr. 25/1997¹⁾, art. 4 alin. (1), art. 9 alin. (6)

O.U.G. nr. 121/2001²⁾

Legea nr. 233/2003

Adopția internațională este adopția copiilor români de către o persoană sau familie cu cetățenie străină ori de către o persoană sau familie cu cetățenie română și cu domiciliul sau reședința în străinătate. În cazul în care cererea de încuviințare a adopției

---

¹⁾ Abrogată prin Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției (M. Of. nr. 557 din 23 iunie 2004).

²⁾ O.U.G. nr. 121/2001 pentru suspendarea temporară a tuturor procedurilor referitoare la adopțiile internaționale (M. Of. nr. 633 din data de 9 octombrie 2001) a fost abrogată prin Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției (M. Of. nr. 557 din 23 iunie 2004).

este formulată doar de unul dintre soți, acesta fiind titularul cererii, se cer întrunite exigențele legale exclusiv în persoana sa, nu și a soțului.

Tribunalul București, Secția a V-a civilă, sentința nr. 9/F din 10 ianuarie 2005, irevocabilă prin decizia civilă nr. 903 din 7 iulie 2005 a C.A. București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, nepublicate

La data 6 decembrie 2004 a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a V-a civilă, cererea formulată de petenta A.G., în contradictoriu cu intimații Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopției și Comisia pentru Protecția Copilului Sector 5 București, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se încuviințeze adopția minorului M.V., născut la data de 20 aprilie 2001, avându-se în vedere prevederile O.U.G. nr. 25/1997, aprobată prin Legea nr. 87/1998 și modificată prin Legea nr. 385/2003.

În motivarea cererii, petenta a arătat că a solicitat sprijinul organelor competente în vederea adopției unui copil și, la data de 22 mai 2003, Comisia pentru Protecția Copilului a eliberat atestatul din care rezultă că petenta este aptă să adopte.

Petenta a susținut că este absolventă a Facultății de Științe Economice București, din cadrul Universității Româno-Americane și lucrează ca referent în gestiune economică la SC V.H. 2001 SRL, realizând un venit lunar de 8.300.000 lei. Este căsătorită de la data de 23 mai 2003 cu A.A., născut la data de 9 noiembrie 1969 la Roma, în Italia, iar din căsătorie nu au rezultat copii. Petenta locuiește în București, într-o casă proprietate personală, compusă din trei camere și dependințe, iar în prezent locuiește împreună cu minora G.E.C., născută la data de 18 aprilie 2002, actualmente A.E.C., întrucât a fost încuviințată adopția prin sentința civilă nr. 336 din 2 aprilie 2004 a Tribunalului București, Secția a III-a civilă, precum și cu minorul M.V., pentru care solicită încuviințarea adopției.

Petenta a arătat că este sănătoasă și se bucură de stima vecinilor și de sprijinul familiei lărgite și a obținut avizul favorabil al Comisiei pentru Protecția Copilului Sector 5 București în vederea adopției copilului M.V., născut la data de 20 aprilie 2001, copil rezultat din concubinajul mamei, M.C., minorul nefiind recunoscut de tată.

În dovedirea cererii, au fost depuse la dosar următoarele înscriri: raport de anchetă psihosocială privind situația copilului M.V.,

întocmit de Comisia pentru Protecția Copilului Sector 5, în care se arată că petenta locuiește împreună cu copilul și că acesta este bine integrat în cadrul familiei, hrănit corespunzător vârstei, având un program de viață ordonat, care este respectat cu strictețe; certificate de cazier judiciar; certificat medical pentru petentă; certificat de naștere al petentei; sentința civilă a Tribunalului București, Secția a IV-a civilă, prin care se constată abandonul minorului M.V.; decizia Comitetului Român pentru Adopții, extras din registrul de naștere pentru minorul M.V.; aviz favorabil pentru adopția copilului M.V., eliberat de Comisia pentru Protecția Copilului Sector 5 București, declarație autentificată prin care petenta este de acord cu adopția; traducerea legalizată din care rezultă că soțul petentei, A.A., este de acord ca soția sa să adopte pe copilul M.V., declarație dată în Australia; certificat de căsătorie înregistrată la Primăria Sectorului 5 București.

Prin încheierea de ședință de la 6 decembrie 2004, instanța a pus în vedere petentei să depună la dosar originalul autentificat al declarației de consimțământ la adopție al soțului petentei.

În ședința din camera de consiliu din data de 20 decembrie 2004, petenta a depus la dosar declarația autentificată privind consimțământul la adopție al soțului său și originalul declarației de consimțământ la adopție, dată în limba engleză.

La același termen, la întrebarea instanței cu privire la intenția de stabilire a domiciliului conjugal, petenta a arătat că există posibilitatea să se stabilească definitiv în țară sau în Australia, unde locuiește soțul său.

Instanța a pus în discuția părților hotărârea Comisiei pentru Protecția Copilului Sector 5 București, prin care minorul a fost încredințat în vederea adopției, pe o perioadă de o săptămână petentei, în condițiile în care aceasta a arătat că minorul se află la domiciliul său de la data încredințării și până în prezent și ea se îngrijește de creșterea și educația acestuia.

La termenul de judecată de la 20 decembrie 2004, reprezentantul Ministerului Public a solicitat acordarea unui termen pentru reglementarea situației copilului cu privire la încredințarea actuală a acestuia, iar reprezentanta intimatei a arătat că starea de fapt este aceea prezentată de petentă, în sensul că minorul M.V. se află la domiciliul petentei și a solicitat acordarea unui termen pentru a prezenta acte cu privire la reglementarea situației copilului.